

BÖLÜM

43

TEKRARLAYAN GEBELİK KAYIPLARI TANI VE TEDAVİ

Pınar KIRICI¹

Giriş

Tekrarlayan gebelik kayıpları (TGK) kadın ve üreme sağlığı kliniklerinde korkulan ve zor alanlardan biridir. Çünkü çoğunlukla etiyolojisi bilinmemektedir ve tanı ve tedavisinde kanıt dayalı birkaç strateji bulunmaktadır. Ayrıca kadın hayatının en uzun dönemi olan reproduktif döneminin sık karşılaşılan problemlerinden biridir. Biz bu yazımızda TGK'lı olguların değerlendirmesi, etiyolojik faktörlerin ortaya konulması ve etkinliği kanıtlanmış güncel tedavi metodlarının literatür bilgileri ışığında gözden geçirilmesini hedefledik.

Abortus, suprapubik ağrı ve uterin kramplarla ortaya çıkan vajinal kanama ile gebeliğin uterustan atılması, gebeliğe dair bulgu ve semptomların kaybolmasıdır (1). Dünya sağlık örgütü tarafından ise gebelik ürününün ağırlığı ve gebelik süreci kriter alınarak, 20. gebelik haftasından önce, 500 gramın altındaki embriyo veya fetüs ve eklerinin tamamının ya da bir kısmının uterustan atılması olarak tanımlanmıştır. On ikinci gebelik haftasına kadar olan abortuslar erken abortus, 12. –20. gebelik haftaları arasında olan abortuslar ise geç abortus olarak adlandırılmaktadır (2). TGK'nın birkaç tanımlanması vardır; Ultrasonografi veya

histopatolojik olarak kanıtlanmış iki veya daha fazla gebelik kaybı (3), ardışık olarak gerçekleşen üç gebelik kaybı (4) tanımlamalar arasında yer almaktadır. Bu bilgiler ışığında Avrupa Üreme ve Embriyoloji Topluluğu idrar veya kanda HCG (human chorionic gonatropin) düzeyinde artış ile birlikte olan iki veya daha fazla gebelik kaybı olmasını TGK olarak tanımlamıştır (5). Ayrıca primer ve sekonder olarak da TGK sınıflandırılmaktadır. Daha önceden hiç canlı doğumunu olmamışsa (24 hafta ve civarında) primer, daha önceden canlı doğum sonrası meydana gelmişse sekonder olarak sınıflandırılmaktadır (6). Normal popülasyonda sporadik gebelik kaybı %15 civarındadır. Ardışık iki gebelik kaybı %2, üç gebelik kaybı %0, 5-1 arasındadır (7).

Risk Faktörleri ve Etiyoloji:

TKG kayıplarının ancak %50'sinin etiyolojik faktörleri bilinip tanı konulabilmektedir. Etiyolojik nedenler arasında anatomik,immünolojik, genetik, endokrin, infeksiyöz, trombofilik ve çevresel faktörler sayılabilmektedir (8).

- **Önceki gebelik kaybı sayısı:** İlk gebelikte abortus oranı %11-13 arasındadır. Bir düşük-

¹ Dr. Öğr. Üyesi Pınar KIRICI, Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü kiricipinar@hotmail.com

memektedir (55).

- **Antifosfolipit Antikor Sendromu:** AFS tespit edilen hastalarda aspirin ve heparinin etkinliği gösterilmiştir (54).
- **Şüpheli İmmünolojik Disfonksiyonlar:** Bir çok immünolojik tedavi denenmiş ancak hiç biri etkili bulunulmamış hatta bazıları zararlı bile bulunmuştur (56).
- **Tiroïd Disfonksiyonu ve Diyabetes Mellitus:** Aşıkâr tiroid hastlığı veya diyabetes mellitus tedavi edilmelidir. Tiroid perokidaz seviyesi yüksek ancak tiroid fonksiyon testlerinin normal olan hastalarda da tiroid hormon tedavisinin (levotroksin gibi ortalama günlük 50 mcg) gebelik kayıplarını azalttığı gösterilmiştir (57).
- **Polikistik Over Sendromu:** Metformin PCOS olan hastalarda TGK'ni azaltmak amacıyla kullanılmakla birlikte kanıtlanmış bir tedavi yaklaşımı yoktur (54).
- **Hiperprolaktinemi:** Hiperprolaktinemi bromokriptin gibi ajanlarla tedavi edilmelidir (54).
- **Trombofili:** Herediter trombofilisi olan hastaların antikoagulan tedavi verilmesi annede venöz trombofiliyi önlemek ile birlikte gebelik kayıplarını azaltmadığı gösterilmiştir (54).
- **Etiyolojik nedenleri bulunamayan TGK'da tedavi:** TGK'larının %50'sinin sebebi bilinmemektedir. Bu hastalara; alkol, sigara ve kafeini hayatından çıkarılması ve kilo kaybı (kilolu ise) gibi yaşam tarzı değişiklikleri önerilebilir (54). Tek gebelik kayıplarında vajinal progesteronun canlı doğum oranını artırdığı gösterilememiştir (58) ancak bir meta analizde üç veya daha fazla kayıp durumlarında progesteron tedavisinin kayıpları azalttığı gösterilmiş ve bu nedenle progesteron TGK'na kullanılabilceği belirtilmiştir (59). Endometrial defektleri olan gebelere insan menapozal gonadotropin (hMG) kullanılması etkili bulunmuştur (60). Glukokortikoidlerin anti-inflamatuar etkisi bulunmaktadır ancak oral glukokortikoidlerin erken membran rüptürü, gestesyonel diyabet ve hipertansiyona neden olduğu için

tavsiye edilmemektedir. Araştırma aşamasında olan alternatif glukokortikoid kullanımının daha güvenli olduğu düşünülmektedir (61, 62).

Sonuç ve Öneriler

Tekrarlayan gebelik kayıpları (TGK) kadın ve üreme sağlığı kliniklerinde korkulan ve zor alanlardan biridir. TKG kayıplarının ancak %50'sinin etiyolojik faktörleri bilinip tanı konulabilmektedir. Etiyolojik nedenler arasında anatomik, immünolojik, genetik, endokrin, infeksiyöz, trombofilik ve çevresel faktörler sayılabilir. Erken dönem tekrarlayan gebelik kayıplarında; en sık nedenin genetik anormallikler, geç dönemde tekrarlayan gebelik kayıplarında ise özellikle anatomi sebepler ön plandadır. Tibbi, genetik, cerrahi, aile hikayesini içeren tam bir anamnez ve fizik muayene ve düşünülen etiyolojik faktörlere yönelik gerekli testler yapılması önerilmektedir. Altta yatan nedene bağlı olarak tedavi değişimle birlikte ilerleyen gebeliklerdeki başarı oranı alta yatan bir patoloji olduğunda oran %71'dir ve başarılı gebelik oranı yüksektir. Etiyolojiye yönelik müdahaleler yanında mutlaka duygusal anlamda destek verilmesi gerekmektedir.

KAYNAKLAR

1. Atasü T, Şahmay Ş. Abortus. Jinekoloji, Nobel, 2. Baskı, İstanbul, 2001;37:533-45.
2. Beksaç S, Demir N, Koç A, Yüksel A. Erken gebelik problemleri ve düşükler. Obstetrik, Maternal - Fetal Tip ve Perinatoloji, 1. baskı, Medikal & Nobel, Ankara, 2001;1076-85.
3. Practice Committee of the American Society for Reproductive Medicine. Electronicaddress: asrm@asrm.org. Definitions of infertility and recurrent pregnancy loss: a committee opinion. Fertil Steril 2020; 113:533.
4. Jauniaux E, Farquharson RG, Christiansen OB, Exalto N. Evidence-based guidelines for the investigation and medical treatment of recurrent miscarriage. Hum Reprod 2006;21:2216.
5. ESHRE Guideline Group on RPL, Bender Atik R, Christiansen OB, et al. ESHRE guideline: recurrent pregnancy loss. Hum Reprod Open 2018; 2018:hoy004.
6. Paukku M, Tulppala M, Puolakkainen M, et al. Lack of association between serum antibodies to Chlamydia trachomatis and a history of recurrent pregnancy loss. Fertil Steril 1999; 72:427.

7. Salat-Baroux J. [Recurrent spontaneous abortions]. Reprod Nutr Dev 1988; 28:1555.
8. Abramson J, Stagnaro-Green A. Thyroid antibodies and fetal loss: an evolving story. Thyroid 2001; 11:57.
9. Stirrat GM. Recurrent miscarriage. Lancet 1990; 336:673.
10. Wong LF, Schliep KC, Silver RM, et al. The effect of a very short interpregnancy intervaland pregnancy outcomes following a previous pregnancy loss. Am J Obstet Gynecol2015; 212:375. e1.
11. Nybo Andersen AM, Wohlfahrt J, Christens P, et al. Maternal age and fetal loss:population based register linkage study. BMJ 2000; 320:1708.
12. Clifford K, Rai R, Regan L. Future pregnancy outcome in unexplained recurrent firsttrimester miscarriage. Hum Reprod 1997; 12:387.
13. Devi Wold AS, Pham N, Arici A. Anatomic factors in recurrent pregnancy loss. SeminReprod Med 2006; 24:25.
14. Homer HA, Li TC, Cooke ID. The septate uterus: a review of management andreproductive outcome. Fertil Steril 2000; 73:1.
15. Simpson JL. Causes of fetal wastage. Clin Obstet Gynecol 2007; 50:10.
16. Paulson RJ. Hormonal induction of endometrial receptivity. Fertil Steril 2011; 96:530.
17. Reindollar RH. Contemporary issues for spontaneous abortion. Does recurrentabortion exist? Obstet Gynecol Clin North Am 2000; 27:541.
18. Hill JA, Choi BC. Maternal immunological aspects of pregnancy success and failure. JReprod Fertil Suppl 2000; 55:91.
19. Christiansen OB, Nielsen HS, Lund M, et al. Mannose-binding lectin-2 genotypes andrecurrent late pregnancy losses. Hum Reprod 2009; 24:291.
20. Hanafusa N, Noiri E, Yamashita T, et al. Successful treatment by double filtrateplasmapheresis in a pregnant woman with the rare P blood group and a history of multiple early miscarriages. Ther Apher Dial 2006; 10:498.
21. Miller E, Hare JW, Cloherty JP, et al. Elevated maternal hemoglobin A1c in earlypregnancy and major congenital anomalies in infants of diabetic mothers. N Engl JMed 1981; 304:1331.
22. Glueck CJ, Wang P, Goldenberg N, Sieve-Smith L. Pregnancy outcomes among womenwith polycystic ovary syndrome treated with metformin. Hum Reprod 2002; 17:2858.
23. Stagnaro-Green A, Glinoer D. Thyroid autoimmunity and the risk of miscarriage. BestPract Res Clin Endocrinol Metab 2004; 18:167.
24. Matalon ST, Blank M, Ornoy A, Shoenfeld Y. The association between anti-thyroidantibodies and pregnancy loss. Am J Reprod Immunol 2001; 45:72.
25. Hirahara F, Andoh N, Sawai K, et al. Hyperprolactinemic recurrent miscarriage andresults of randomized bromocriptine treatment trials. Fertil Steril 1998; 70:246.
26. Practice Committee of the American Society for Reproductive Medicine. Currentclinical irrelevance of luteal phase deficiency: a committee opinion. Fertil Steril 2015;103:e27.
27. Stephenson MD, Awartani KA, Robinson WP. Cytogenetic analysis of miscarriagesfrom couples with recurrent miscarriage: a case-control study. Hum Reprod 2002;17:446.
28. Hassold T, Chiu D. Maternal age-specific rates of numerical chromosome abnormalities with special reference to trisomy, Hum Genet 1985;70:11–7.
29. Sierra S, Stephenson M. Genetics of recurrent pregnancy loss. Semin Reprod Med2006; 24:17.
30. Franssen MT, Korevaar JC, Leschot NJ, et al. Selective chromosome analysis in coupleswith two or more miscarriages: case-control study. BMJ 2005; 331:137.
31. Rey E, Kahn SR, David M, et al. Thrombophilic disorders and fetal loss: A meta-analysis. Lancet 2003;361:901–8.
32. Rai R, Shlebak A, Cohen H, et al. Factor V Leiden and acquired activated protein C resistance among 1000 women with recurrent miscarriage. Hum Reprod 2001;16:961–5.
33. Pauner HU, Burfeined P, Kostering H, et al. Factor XII deficiency is strongly associated with primary recurrent abortions. Fertil Steril 2003;80:590–4.
34. Frosst P, Blom HJ, Milos R, et al. A candidate genetic risk factor for vascular disease: a common mutation in methylenetetrahydrofolate reductase. Nat Genet 1995;10:111–3.
35. Savitz DA, Sonnenfeld NL, Olshan AF. Review of epidemiologic studies of paternaloccupational exposure and spontaneous abortion. Am J Ind Med 1994; 25:361.
36. Bellver J, Rossal LP, Bosch E, et al. Obesity and the risk of spontaneous abortion afteroocyte donation. Fertil Steril 2003; 79:1136.
37. Plouffe L Jr, White EW, Tho SP, et al. Etiologic factors of recurrent abortion andsubsequent reproductive performance of couples: have we made any progress in thepast 10 years? Am J Obstet Gynecol 1992; 167:313.
38. American College of Obstetricians and Gynecologists. ACOG practice bulletin. Management of recurrent pregnancy loss. Number 24, February 2001. (ReplacesTechnical Bulletin Number 212, September 1995). American College of Obstetriciansand Gynecologists. Int J Gynaecol Obstet 2002; 78:179.
39. Trout SW, Seifer DB. Do women with unexplained recurrent pregnancy loss havehigher day 3 serum FSH and estradiol values? Fertil Steril 2000; 74:335.
40. Bustos D, Moret A, Tambutti M, et al. Autoantibodies in Argentine women withrecurrent pregnancy loss. Am J Reprod Immunol 2006; 55:201.
41. Tulandi T, Al-Fozan H M. Recurrent pregnancy loss: Evaluat. Access Date: 8 February 2021. https://www.uptodate.com/contents/recurrent-pregnancy-loss-evaluation?search=Recurrent%20pregnancy%20loss:%20Evaluation&source=search_result&selectedTitle=1~70&usage_type=default&display_rank=1
42. Kolte AM, Olsen LR, Mikkelsen EM, et al. Depression and emotional stress is highlyprevalent among women with recurrent pregnancy loss. Hum Reprod 2015; 30:777.
43. Clark DA, Daya S, Coulam CB, Gunby J. Implication of

- abnormal human trophoblastkaryotype for the evidence-based approach to the understanding, investigation, and treatment of recurrent spontaneous abortion. The Recurrent Miscarriage Immunotherapy Trialists Group. Am J Reprod Immunol 1996; 35:495.
44. Carp H, Feldman B, Oelsner G, Schiff E. Parental karyotype and subsequent live birth in recurrent miscarriage. Fertil Steril 2004; 81:1296.
45. Goldberg JM, Falcone T, Attaran M. Sonohysterographic evaluation of uterine abnormalities noted on hysterosalpingography. Hum Reprod 1997; 12:2151.
46. Soares SR, Barbosa dos Reis MM, Camargos AF. Diagnostic accuracy of sonohysterography, transvaginal sonography, and hysterosalpingography in patients with uterine cavity diseases. Fertil Steril 2000; 73:406.
47. Roubey RA. Update on antiphospholipid antibodies. Curr Opin Rheumatol 2000; 12:374.
48. Negro R, Schwartz A, Gismondi R, et al. Increased pregnancy loss rate in thyroid antibody negative women with TSH levels between 2.5 and 5.0 in the first trimester of pregnancy. J Clin Endocrinol Metab 2010; 95:E44.
49. Ibrahim Y, Johnstone E. The male contribution to recurrent pregnancy loss. Transl Androl Urol 2018; 7:S317.
50. Harger JH, Archer DF, Marchese SG, et al. Etiology of recurrent pregnancy losses and outcome of subsequent pregnancies. Obstet Gynecol 1983; 62:574.
51. Laurino MY, Bennett RL, Saraiya DS, et al. Genetic evaluation and counseling of couples with recurrent miscarriage: recommendations of the National Society of Genetic Counselors. J Genet Couns 2005; 14:165.
52. Munné S, Cohen J, Sable D. Preimplantation genetic diagnosis for advanced maternal age and other indications. Fertil Steril 2002; 78:234.
53. Werlin L, Rodi I, DeCherney A, et al. Preimplantation genetic diagnosis as both a therapeutic and diagnostic tool in assisted reproductive technology. Fertil Steril 2003; 80:467.
54. Tulandi T, Al-Fozan H M. Recurrent pregnancy loss: Management. Access Date: 8 February 2021. https://www.uptodate.com/contents/recurrent-pregnancy-loss-management?search=Recurrent%20pregnancy%20loss:%20Management&source=search_result&selectedTitle=1~70&usage_type=default&display_rank=1
55. Ansari AH, Kirkpatrick B. Recurrent pregnancy loss. An update. J Reprod Med 1998; 43:806.
56. Wong LF, Porter TF, Scott JR. Immunotherapy for recurrent miscarriage. Cochrane
57. Negro R, Formoso G, Mangieri T, et al. Levothyroxine treatment in euthyroid pregnant women with autoimmune thyroid disease: effects on obstetrical complications. J Clin Endocrinol Metab 2006; 91:2587.
58. Practice Committee of the American Society for Reproductive Medicine. Current clinical irrelevance of luteal phase deficiency: a committee opinion. Fertil Steril 2015; 103:e27.
59. Coomarasamy A, Truchanowicz EG, Rai R. Does first trimester progesterone prophylaxis increase the live birth rate in women with unexplained recurrent miscarriages? BMJ 2011; 342:d1914.
60. Li TC, Ding SH, Anstie B, et al. Use of human menopausal gonadotropins in the treatment of endometrial defects associated with recurrent miscarriage: preliminary report. Fertil Steril 2001; 75:434.
61. Regan L, Rai R. Epidemiology and the medical causes of miscarriage. Baillieres Best Pract Res Clin Obstet Gynaecol 2000; 14:839.
62. Ogasawara M, Aoki K. Successful uterine steroid therapy in a case with a history of ten miscarriages. Am J Reprod Immunol 2000; 44:253.